

Nr 136.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag till posthusbyggnad i Östersund; given Stockholms slott den 5 mars 1943.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Gustaf Andersson.

Utdrag av protokollet över kommunikationsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 5 mars 1943.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför chefen för kommunikationsdepartementet, statsrådet Andersson.

Med bifall till Kungl. Maj:ts i proposition, nr 264, framlagda förslag anvisade 1942 års riksdag till förvärv för postverkets räkning av tomterna nr 5 och 6 i kvarteret Arken i Östersund ett reservationsanslag av 75,000 kronor.

I den framställning från generalpoststyrelsens sida, som låg till grund för markförvärvet, hemställde styrelsen jämväl om anvisande av medel till upp-

förande på tomterna av två byggnader, avsedda att inrymma den ena postkontoret och den andra en ämbetsbyggnad för de i Östersund förlagda militära staberna. Av skäl, som närmare angåvos i propositionen, ansågs frågan om posthusbygget böra tills vidare anstå i avvaktan på resultatet av viss utredning rörande möjligheten att tillgodose postkontorets lokalbehov inom telegrafverkets fastighet, i vilken postkontoret för närvarande är inrymt. Beträffande militärstabsbyggnaden uttalades i propositionen, att med uppförande av densamma kunde anstå utan alltför stor olägenhet, varjämte förutsattes att, därest byggnaden ansåges sedermera böra uppföras, medel för densamma borde anvisas icke å postverkets kapitalfond utan å försvarsväsendets fastighetsfond.

Då frågan om att uppföra posthuset numera efter företagna utredningar åter aktualiserats, får jag ånyo anmäla ärendet.

Av förenämnda proposition samt till ärendet hörande handlingar inhämtas i huvudsak följande.

Postkontoret i Östersund är sedan år 1911 inrymt i telegrafverkets fastighet å tomten nr 2 i kvarteret Postiljonen. Sedan kontoret vid årsskiftet 1931/32 erhållit ökade lokaler genom en då färdig till- och påbyggnad av telegrafverkets fastighet, har någon utvidgning av själva postkontorslokalerna icke ägt rum. Å den till telegrafverkets fastighet gränsande, år 1935 inköpta tomten nr 3 i kvarteret Postiljonen uppfördes emellertid sedermera en garagebyggnad för postverkets diligenser, vilken togs i bruk den 1 mars 1939.

Då de delar av fastigheten, som disponeras av telegrafverket, voro helt utnyttjade och telefonstationen i det närmaste fullbelagd, upptogs i samband med spörsmålet om nya lokaler för postkontoret jämväl fråga om att anordna en ny automatisk lokaltelefonstation.

Vid de undersökningar, som från generalpoststyrelsens sida skedde i syfte att lösa de föreliggande lokalfrågorna, kom styrelsen till den uppfattningen, att postkontorets lokalbehov icke kunde på ett tillfredsställande sätt tillgodoses genom att, på sätt tidigare förutsatts, en tillbyggnad till det nuvarande stationshuset uppfördes å den förut nämnda tomten nr 3. Till stöd härför framhöll styrelsen följande två skäl. Därest en tillbyggnad komme till stånd, skulle gårdsutrymmet komma att inskränkas i sådan omfattning, att gården ej längre skulle kunna användas såsom uppställningsplats för diligenserna. Något annat utrymme, lämpligt för ändamålet, funnes enligt styrelsen ej att tillgå. Vidare skulle, trots att genom en tillbyggnad väsentligt ökade utrymmen skulle erhållas för postkontoret, ej kunna utvinnas i allo lämpliga och ändamålsenliga lokaler. Av dessa skäl ansåg styrelsen, att postkontoret borde avflytta från sina nuvarande lokaler och inrymmas i en nybyggnad å de till inköp föreslagna tomterna i kvarteret Arken.

Angående behovet av nya lokaler för postkontoret anförde *generalpoststyrelsen* i skrivelse den 5 januari 1942 bland annat följande.

Under den tid, som förflutit sedan den vid årsskiftet 1931/32 färdigställda till- och påbyggnaden av post- och telegrafhuset i Östersund planerades, har stadens utveckling kraftigt fortgått. Sålunda har folkmängden, som enligt

1927 års statistik utgjorde 14,602 personer, år 1940 växt till 16,616 personer. Såsom betydande för stadens uppsving kan vidare nämnas, att enligt uppgift i Sveriges handelskalender det beräknade saluvärdet av i staden tillverkade industriprodukter utgjorde 5.6 miljoner kronor år 1929 och 11.7 miljoner kronor år 1938 (uppgift för senare år saknas), samt sammanlagda taxerade inkomsten uppgick till 17.7 miljoner kronor för år 1929 och 22.6 miljoner kronor för år 1938. Det uppsving, som staden undergått, har helt naturligt även inverkat på omfattningen av poströrelsen i staden.

Poströrelsens ökning belyses av efterföljande sammanställning av uppgifter rörande frankoteckensuppbörden samt antalet av vissa försändelser och prestationer vid postkontoret under åren 1911 (året för inflyttningen i telegrafhuset), 1927 (det år, på vars trafikciffror framställningen om till- och påbyggnaden av stationshuset grundar sig) och 1940.

	1911	1927	1940	Ökning i %	
				1911— 1940	1927— 1940
Frankoteckensuppbörden (inklusive inkomst av frankostämpling)	142,071 kr.	333,169 kr.	379,694 kr.	167.3	14.0
Hela antalet avgående försändelser ...	4,206,549 st.	6,751,054 st.	8,445,125 st.	100.8	25.1
Därav avgående vanliga brevårsändelser	1,031,497 »	1,601,272 »	3,318,433 »	221.7	107.2
Antalet in- och utbetalningar i postsparbanken	6,700 »	11,900 »	47,886 »	614.7	302.4
Antalet folkpensionsutbetalningar	—	2,693 »	10,596 »	—	293.5

Beträffande ankommande försändelser finnas fullständiga statistiska uppgifter sammanställda endast för tiden från och med 1932. Sistnämnda år utgjorde för postkontorets vidkommande hela antalet dylika försändelser 3,193,924. År 1940 uppgick motsvarande antal till 4,484,766. En ökning av ej mindre än 40.4 procent har alltså ägt rum under denna tid.

Den inträffade trafikstegringen har medfört, att postkontorets lokaler numera äro för sitt ändamål otillräckliga.

Expeditionen för allmänheten består av — förutom stora expeditionslokalen — en särskild, alltsedan år 1932 i husets bottenvåning inrymd avdelning för in- och utlämning av paket och postförskottsårsändelser. Till sistnämnda avdelning hava numera också folkpensionsutbetalningarna och skatteuppbörden måst förläggas. Skilda ingångar leda utifrån gatan in till de båda avdelningarna. Det har emellertid ofta visat sig vara till stor olägenhet för korrespondenterna att nödgas besöka skilda lokaler för uträttande av samtidigt föreliggande postärenden. I stora expeditionslokalen är det för allmänheten avsedda utrymmet i förhållande till trafikens omfattning mycket knappt, endast cirka 45 kvadratmeter, varför det vid tillfällen av stark tillströmning av trafikanter lätt blir trängsel därstädes. Än mera gör bristen på utrymme sig kännbar innanför postdisken i stora expeditionslokalen. Där kan lämpligen plats icke beredas för mera än sex kassaexpedienter. Såsom en nödfallsåtgärd under perioder av stark arbetsanhopning kan visserligen ytterligare en kassaplats anordnas därstädes, men detta medför inskränkning uti det för annan kassatjänsteman avsedda utrymmet och länder därigenom till visst förfång för expeditionsarbetets behöriga fortgång. För vaktföreståndaren har icke kunnat beredas plats vid disken, något som innebär en betydande olägenhet. Under julperioderna har sedan flera år tillbaka på grund av brist på erforderligt utrymme inom postkontorslokalerna måst förhyras särskild lokal ute i staden för utlämning av ankommande paket.

Brevbärarexpeditionen är nu fullt utnyttjad, varför det vid framtida utökning av brevbärarpersonalen kräves större utrymme för sagda expedition.

Utrymme saknas för välbehörlig utökning av postboxanläggningen, vilken omfattar endast 112 boxar, samtliga uthyrda. Postkontoret har därför icke kunnat tillmötesgå framställningar från ett stort antal korrespondenter om förhyrande av postboxar.

Då inga som helst reservutrymmen finnas disponibla, måste för den särskilda skatteavdelning, som vid postkontoret — liksom vid andra postkontor i residensstäder — anordnas under uppboriden av kronoutsylder och som tjänar som central för skatteuppboriden vid länets samtliga postanstalter, tagas i anspråk brevbärarnas i entresolvåningen belägna frukostrum jämte ett därtill liggande rum för förvaring av blanketter.

På uppdrag av generalpoststyrelsen utarbetade arkitekten L.-E. Lallerstedt förslagsritningar för tomternas bebyggande.

Rörande det uppgjorda förslaget innebär lämnade styrelsen följande redogörelse.

Det nya posthuset skulle utmed Tullgatan och en del av Rådhusgatan uppföras i endast en våning men utmed större delen av sistnämnda gata i tre våningar. Under hela huset skulle anordnas källarvåning. I bottenvåningen skulle expeditioner inrymmas för allmänheten samt för behandling av ankommande och avgående poster, tidningsexpedition, stationskassa ävensom lokaler för postkontorets befäls- och kanslipersonal m. m. Våningen en trappa upp skulle disponeras för brevbärarexpeditionen och för skatteavdelningen. I våningen två trappor upp skulle inredas tre bostadslägenheter, därav en avsedd för fastighetens gårdskarll och värmeskötare. Källarvåningen skulle upptaga — förutom garage — lokaler för luftskyddsrum, förråds- och arkivrum, pann- och bränslerum m. m.

Kostnaderna för posthusbyggnaden beräknades till 703,000 kronor, vartill skulle komma 7,500 kronor för planering av tomten. Tillhoppa skulle alltså kostnaderna utgöra 710,500 kronor förutom tomtkostnad.

I generalpoststyrelsens skrivelse meddelades en beräkning rörande byggnadsföretagets räntabilitet med utgångspunkt från de på postverket belöpande byggnads- och tomtkostnaderna, tillhoppa 760,500 kronor, samt hyresvärdena för jämförbara lokaler. Beräkningen gav till resultat en avkastning av 7.32 procent å investerat kapital.

Över generalpoststyrelsens framställning avgav 1940 års *civila byggnadsutredning* utlåtande den 16 mars 1942. Utredningen uttalade däri, att den ej kunnat finna de av generalpoststyrelsen anförda skälen mot att bereda postkontoret ökade lokaler genom en tillbyggnad till det nuvarande stationshuset tillräckligt bärande. Utredningen meddelade därjämte, att byggnadsfrågan kommit i ett annat läge genom att telegrafverkets lokalbehov — som anknöte till anordnandet av väl skyddade utrymmen för automatstation och reservstationer med tillhörande utrustning och som tidigare förutsatts skola tillgodoses genom att de vid postkontorets avflyttning ledigblivande lokalerna skulle tagas i anspråk för telegrafverkets eget behov — befunnits i stället kunna mera rationellt tillgodoses genom anordnande av en underjordisk lokal i

samband med en tillbyggnad till stationshuset. Efter att på ort och ställe närmare hava undersökt möjligheterna för en tillfredsställande lösning genom tillbyggnad hade byggnadsutredningen kommit till den uppfattningen, att fullt tillfredsställande lokaler kunde ställas till postverkets förfogande med anlitande av denna utväg, att därigenom jämväl telegrafverkets lokalbehov skulle rationellt tillgodoses samt att en tillbyggnad skulle kräva avsevärt mindre kapitalinvestering än den föreslagna nybyggnaden med förutsett tomtförvärv.

Å en utredningens utlåtande bilagd principskiss hade utredningen lämnat närmare anvisningar om på vad sätt de föreliggande byggnadsfrågorna lämpligen borde lösas för att postkontoret skulle erhålla tillräckliga och i övrigt tillfredsställande lokaler.

Enligt en preliminär kostnadsberäkning skulle utredningens principförslag — innebärande en tillbyggnad i två våningar jämte vissa förändringar av den äldre byggnaden för såväl postverkets som telegrafverkets behov — draga en kostnad av 678,000 kronor.

Beträffande det av generalpoststyrelsen förordade förslaget till posthusbyggnad framhöll byggnadsutredningen, att möjligheter till vissa besparingsåtgärder förelåge. Sålunda vore vissa tjänsterum dimensionerade på ett sätt, som icke överensstämde med de normer, vilka statsmakterna i enlighet med utredningens förslag under senare tid tillämpat. Jämväl rumshöjderna kunde sänkas, i våningen 1 trappa till 2.8 och i källaren till 2.7 meter. I postmästarens rum och utrymmet för postboxar kunde rumshöjden sänkas från 4.6 till 2.8 meter, varvid förutsattes en omstudering av planen sålunda, att den mot Rådhusgatan belägna delen av envåningsbyggnaden påbyggdes. Därigenom kunde även vissa bostadslägenheter förläggas till våningen 1 trappa.

Generalpoststyrelsen avgav den 10 april 1942 utlåtande med anledning av vad byggnadsutredningen anfört. På närmare angivna skäl fann styrelsen utredningens förslag behäftat med så allvarliga olägenheter för postverket, att styrelsen icke ansåg sig kunna tillstyrka detsamma. I utlåtandet framlades förslag till viss ändrad disposition av källarutrymmena i den tilltänkta nybyggnaden i syfte att bättre tillgodose behovet av garageplatser för postverkets motorfordon och diligenser samt av reparationsutrymme för motorfordonen m. m.

På grund av de stridiga uppfattningar, som framkommit rörande lämpligaste sättet att lösa de föreliggande lokalfrågorna, besökte jag Östersund för att på platsen taga närmare kännedom om de olika på frågorna inverkanande förhållandena.

Vid anmälan sedermera i statsrådet av förevarande byggnadsfråga uttalade jag (propositionen nr 264 år 1942, sid. 4), hurusom tvekan icke syntes kunna råda därom, att postkontoret, därest den omfattande posttrafiken skulle kunna avvecklas på ett tillfredsställande och betryggande sätt, vore i behov av såväl rymligare som mera ändamålsenliga lokaler än de nuvarande. Om gene-

ralpoststyrelsens förslag rörande förvärv av de ifrågasatta tomterna och om uppförande där av en nybyggnad för postkontoret genomfördes, skulle otvivelaktigt postkontoret erhålla lämpliga och rationellt anordnade lokaler, som för lång tid framåt skulle tillfredsställa skäliga anspråk. Mot detta förslag kunde, uttalade jag vidare, i huvudsak invändas, att det ur kapitalinvesteringssynpunkt ställde sig tämligen dyrbart, om hänsyn togs även till de kostnadskrävande arbeten, som erfordrades för telegrafverkets räkning efter det postkontoret avflyttat till egen fastighet, och att vissa svårigheter syntes föreligga att på ett ekonomiskt tillfredsställande sätt nyttiggöra de lokaler, som bleve lediga genom postkontorets avflyttning.

Beträffande byggnadsutredningens förslag uttalade jag, att även jag funnit detsamma vara behäftat med vissa olägenheter. Å andra sidan vore förslaget, om hänsyn ej toges enbart till postverkets förhållanden, ur ekonomisk synpunkt onekligen fördelaktigare än generalpoststyrelsens förslag. Då jag fann mig icke kunna för det dåvarande giva någotdera förslaget obetingat företräde, ansåg jag, att byggnadsfrågan borde bliva föremål för ytterligare utredning. Denna borde i första hand inriktas på undersökningar, om och i vad mån genom en omarbetning av byggnadsutredningens principskiss de med utredningens förslag förenade olägenheterna kunde reduceras samt på vad sätt en tillfredsställande lösning kunde vinnas av frågan om garage- och uppställningsplatser för postdiligenserna.

Sedan fråga uppkommit om uthyrning helt eller till övervägande del för icke-statliga ändamål av de lokaler i telegrafhuset, vilka skulle frigöras genom en eventuell bortflyttning av postkontoret, fann jag det för bedömande av den föreliggande byggnadsfrågan vara av betydelse, att telegrafstyrelsen närmare undersökte, i vad mån telegrafverket kunde på dylikt sätt tillfredsställande göra sina fastigheter i Östersund räntebärande för det fall att postkontoret avflyttade från fastigheterna. Jag anmodade därför under hand telegrafstyrelsen att verkställa en dylik utredning.

I skrivelse den 22 februari 1943 har *telegrafstyrelsen* framlagt resultatet av utredningen.

I skrivelsen har styrelsen meddelat, att styrelsen trätt i förbindelse med två företag, som reflekterat på större lokaler, och i samarbete med dem uppgjort ritningar, på vilka kostnadsberäkning grundats. Utredningen hade visat, att med tillgodoseende av spekulanternas önskemål byggnadsarbetena bleve mycket dyrbara. Totala kostnaderna, däri inräknade utgifterna för ändringsarbeten för telegrafverkets räkning i den nuvarande fastigheten, skulle utgöra 1,008,000 kronor. De hyror, som reflektanterna förklarar sig vilja erlägga, skulle endast giva telegrafverket en avkastning på merkostnaden för detta förslag av omkring 3.4 procent. Härtill komme olägenheten med en för telegrafverkets ändamål främmande uthyrningsverksamhet. Styrelsen hade därför ansett sig böra på nytt undersöka möjligheten att använda de nuvarande postlokaler för verkets egna ändamål. Det hade därvid visat sig, att ny automatstation av tillräcklig storlek kunde inrymmas i den äldre fas-

tigheten, Kyrkgatan 60, och att det för postverket anordnade garaget å den senare inköpta fastigheten, Kyrkgatan 62, lämpligen kunde användas för sektionsförråd m. m.

Frågan om beredande av ökad säkerhet för telefon- och telegraftrafiken under krig hade nu, fortsätter styrelsen, även kommit i ett annat läge, bland annat genom vissa nyligen uppkomna förslag. Till dessa hade styrelsen för avsikt att återkomma i annat sammanhang. Totalkostnaderna beräknades i detta fall till 458,000 kronor. I detta belopp, liksom i nämnda summa av 1,008,000 kronor, vore inräknade förutom kostnaderna för ökat luftskydd även de kostnader, som betingades av telegrafstationens, kassaavdelningens och ingenjörskontorets behov av ökat utrymme.

Under dessa förhållanden anser telegrafstyrelsen för staten fördelaktigast, att styrelsen — om det bestämdes, att postkontoret skulle avflytta — omändrade den nuvarande fastigheten Kyrkgatan 60 att helt användas för telegrafverkets behov. För detta fall erfordrades för närvarande icke något investeringsanslag för telegrafverkets räkning. Styrelsen komme däremot att senare anhålla om anvisande av medel för luftskydd samt för ändring och ny inredning av postverkets nuvarande lokaler.

I skrivelse till generalpoststyrelsen den 4 mars 1943, vilken av styrelsen samma dag överlämnats till kommunikationsdepartementet, har *byggnadsstyrelsen* avgivit yttrande över förslaget till nybyggnad för postkontoret i kvarteret Arken.

Under erinran om att byggnadsnämnden i Östersund i princip icke haft något att erinra mot byggnadsförslaget men framhållit, att förslagets genomförande förutsatte såväl stadsplaneändring som ändring i nu gällande tomtindelning, har byggnadsstyrelsen meddelat, att styrelsen under den av byggnadsnämnden angivna förutsättningen icke hade något att i huvudsak erinra beträffande det föreliggande förslaget men att det icke syntes styrelsen uteslutet, att vissa mindre jämkningar kunde vidtagas i besparingssyfte.

Kostnaderna för byggnadsföretaget, vilka i december 1941 beräknats till 710,500 kronor, torde, framhåller styrelsen, med hänsyn till numera inträdda stegringar beträffande materialpriser och arbetslöner icke böra — även om vissa jämkningar i besparingssyfte genomfördes i förslaget — beräknas lägre än till 780,000 kronor.

Såsom av det föregående framgår har det av 1940 års civila byggnadsutredning framlagda förslaget, enligt vilket behovet av utökade lokaler för både post- och telegrafverken skulle tillgodoses genom om- och tillbyggnad av telegrafverkets fastigheter, befunnits för postkontorets vidkommande behäftat med sådana olägenheter, att det icke ansetts böra i oförändrat skick läggas till grund för en lösning av lokalfrågan. Särskilt för den till postkontoret anknutna diligenstrafiken, som år 1942 omfattade fyra linjer med sammanlagt åtta avgående och åtta ankommande turer per dag, skulle förslagets genomförande innebära betydande olägenheter. Den förutsatta

Departements-
chefen.

tillbyggnaden till telegrafhuset skulle nämligen medföra, att gården ej skulle kunna såsom hittills användas såsom uppställningsplats för diligenserna. Någon annan för ändamålet lämplig uppställningsplats har vid verkställda undersökningar ej kunnat anvisas, och parkering å de angränsande gatorna är ej tillåten. Vidare skulle det å gården nu befintliga garaget delvis behöva rivas för att lämna plats för tillbyggnaden, vilket skulle medföra, att antingen nya garageplatser finge förhyras eller ett nytt garage uppföras på annan plats. Vad beträffar postkontorslokalerna bleve desamma efter om- och tillbyggnadsarbetena visserligen större och bättre än de, som för närvarande stå till kontorets förfogande. Dispositionen av lokalerna skulle emellertid icke bli helt tillfredsställande ur arbetsteknisk och driftsekonomisk synpunkt.

Här berörda överväganden ha givit mig den uppfattningen att, om postkontorets lokalfråga bedömes under hänsynstagande endast till postverkets egna förhållanden, starka skäl tala för att den ifrågasatta nybyggnaden uppföres för postkontoret på de nästlidna år förvärvade tomterna i kvarteret Arken. Vid prövningen av föreliggande spörsmål bör emellertid hänsyn tagas även till möjligheterna att på ett ekonomiskt tillfredsställande sätt utnyttja de efter postkontorets förflyttning ledigblivande lokalerna i telegrafverkets fastigheter. Såsom av det föregående framgår, erfordras en ny automatisk telefonstation, avsedd att ersätta den nuvarande manuelle stationen, vilken är i det närmaste fullbelagd. Ur luftskyddssynpunkt torde en förläggning av stationen under jorden vara att föredraga. Då telegrafstyrelsen år 1942 förordade en sådan förläggning, förutsatte styrelsen, att de nuvarande telefonstationslokalerna i huvudsak skulle tagas i anspråk av postkontoret. För bedömande av de ekonomiska konsekvenserna för telegrafverket, därest postkontoret avflyttade från sina nuvarande lokaler, har emellertid telegrafstyrelsen nu undersökt möjligheterna att genom uthyrning av postkontorslokalerna erhålla en tillfredsställande förräntning av det kapital, som dessa lokaler representera. Undersökningarna ha givit vid handen, att omfattande ändringsarbeten skulle behöva vidtagas i fråga om lokalerna samt att en godtagbar förräntning å den härför nödiga kapitalinvesteringen icke kunde erhållas. Telegrafstyrelsen har därför icke ansett sig kunna förorda en uthyrning av lokalerna.

På grund av det negativa resultat, vartill undersökningarna om uthyrning sålunda lett, har styrelsen ansett sig böra till förnyad prövning upptaga det av styrelsen ursprungligen framlagda förslaget att använda postkontorslokalerna för telegrafverkets egna behov. Då frågan om beredande av ökad säkerhet för telefon- och telegraftrafiken under krig på grund av särskilda förhållanden kommit i annat läge, har styrelsen ansett sig numera kunna förorda en förläggning av automatstationen ovan jord. Med denna utgångspunkt har det visat sig, att postkontorets lokaler kunna med fördel utnyttjas för telegrafverkets egen räkning. Automatstationen skulle sålunda kunna inrymmas i fastigheten å tomten nr 2, och det för postverket anordnade garaget å tomten nr 3 skulle lämpa sig för sektionsförråd m. m.

Då möjlighet att erhålla en tillfredsställande och, som det vill synas, ur

ekonomisk synpunkt godtagbar användning av lokalerna i telegrafverkets fastigheter sålunda föreligger samt postkontorets lokalfråga skulle erhålla en avgjort bättre lösning genom att för kontoret uppföres en nybyggnad å postverkets tomter i kvarteret Arken, anser jag mig böra i princip biträda generalpoststyrelsens förslag om uppförande av en dylik byggnad.

Beträffande posthusbyggnadens närmare utformning hava 1940 års civila byggnadsutredning och byggnadsstyrelsen framhållit vissa möjligheter till besparingar i byggnadskostnaderna. Då jag anser dessa möjligheter böra i görligaste mån tillvaratagas, synas de genom generalpoststyrelsens försorg uppgjorda byggnadsritningarna böra omstuderas och sedermera underställas Kungl. Maj:t för godkännande. Enligt byggnadsstyrelsens beräkningar skulle kostnaderna för postkontoret även med hänsynstagande till föreliggande besparingsmöjligheter uppgå till 780,000 kronor, d. v. s. omkring 70,000 kronor mer än det ursprungligen beräknade beloppet. Då jag finner denna kostnad hög, förutsätter jag, att i samband med den kommande överarbetningen av byggnadsplanen ansträngningar göras för ytterligare förenkling av byggnaden. Jag anser mig böra räkna med att kostnaden härigenom skall kunna nedbringas till 760,000 kronor. Skulle det visa sig, att besparingar av denna storleksordning icke kunna ernås, utgår jag emellertid från att Kungl Maj:t skall utan hinder härav äga besluta om arbetets igångsättande.

Jag hemställer, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Posthusbyggnad i Östersund* för budgetåret 1943/44 å kapitalbudgeten under rubrik Statens affärsverksfonder, Postverket, anvisa ett investeringsanslag av . . kronor 760,000.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:
F. Wessberg.